

Borszékától Kézdivásárhelyig, Kolozsvártól Székelyudvarhelyig számos településen megtalálható a keze nyoma. Talán az egyik legszebb hivatás az övé: örömet szerezni a gyerekeknek. Egyre többször találkozhatunk óvodák udvarain és köztereken a Péter János által megálmodott és kivitelezett játszóterekkel.

Csak akkor vállalom az interjút, ha beírja, hogy milyen jóképű vagyok – mondta kacagva a telefonban, amikor felvettem a beszélgetés ötletét. Humora, pozitív életszemlélete, közvetlensége segítette át több nehéz helyzeten, de egyben nem ismer tréfát: a munkában. Úgy tartja, hogy nincs lehetetlen, és a felmerülő gubancokat nem gondként kell felfogni, hanem feladatként, amelyet, a lehetőségek szerint, meg kell oldani.

Elmenni és hazatérni

Péter János, avagy ahogy egyre többen ismerik, Játszóteres Jancsika Sepsiszentgyörgyön született, Brassóban járt egyetemre közgazdaság szakon, majd a pezsgő kolozsvári élet vonzotta. „Felköltöztem oda, dolgoztam banknál, majd a vasúttársaságnál mint közgazdász. Öt év után kimentem Angliába dolgozni, mondtam a barátaimnak, hogy a legalja munkát is elvégzem, csak fizessék meg, dolgozhatok, s hagyjanak békén. Éjjeli recepciósként dolgoztam, s mellette valóban el kellett végeznem még ezt az. Tehát ez az álom összejött” – mesélte mosolyogva.

Újabb öt év múltán már az egyik hotel menedzserként dolgozott. Ekkor úgy döntött, hogy hazatér, s mint rámutat, az se volt rossz döntés, hogy kimenjen, mert sokat tanult, de az sem, hogy hazajöjjen. „Láttam, hogy

#Péter János

Pánkót egy játszótérért!

ott tovább nem tudok haladni felfelé, nem is volt a szívem csücske az a munka, hazajöttem. Mondtam a feleségemnek, hogy két hétig arra se kérjen meg, hogy a szemetet vigyem le, hogy találjam meg, hogy mit tudnék csinálni, de úgy, hogy ne másnak, mert azt meguntam.”

Egy játszótérelmeket gyártó cseh cég éppen keresett egy olyan személyt, aki Romániában képviselné őket, és bevinné az itteni piacra a termékeiket. Számos interjú után aztán őt választották. „Végül kérdeztem, hogy a NASA-nál leszek-e igazgató, mert sok tesztet és interjút végig kellett csinálnom. Aztán szépen be is indult, és mivel egy idő után kerestek egy itteni telepítő céget, gondoltam, mivel úgyis én csinálom itt mindent, hát létrehoztam egyet. Előtte azért szétnéztem, mert tudtam, hogy az én piacom Székelyföld lesz, hiszen az én akcentusommal hiába megyek román vidékre, mert úgysem tőlem

vesznek. Azóta ez a helyzet változott, de most is leginkább Székelyföldön dolgozom, ez természetes dolog.”

Legyen tartós és szép

Elmesélte, az első év nagyon nehéz volt, a családi pénztárból jócskán be kellett fektetni, hogy beinduljon az üzlet. Azóta már munkakocsival jár, vásárolt minikotrógépet, emellett. A megrendelők leginkább azt igénylik, hogy legyen tartós és szép, és az elkészült játszótérek önmagukért beszélnek, hisz ahol egyszer már parkot építettek, oda visszahívják – mutatott rá János. Hozzátette, egy óvoda udvarára tervezett játszótér viszonylag egyszerű feladat, hiszen ott ismert az a korosztály, amelyik használni fogja. A köztéri játszótéreknel viszont úgy kell megtervezni, hogy a nagyobb gyerekek is tudják használni. „Köztéren arra is oda kell figyelni, hogy nem csupán a kicsi gyerekeknek készített,

Péter János, avagy ahogy egyre többen ismerik, „Játszóteres Jancsika”

FOTÓK: ERDÉLY BÁLINT ELŐD

hanem a nagyobbakra is kell gondolni a tartósságot illetően. Például arra, hogy mi történik este tíz után a játszótéren. A törés-zúzás kultúra a legnagyobb gond nálunk. Mert nincs, ahol a fiatalok összegyűljenek, pénzük sincs, hogy beüljenek valahová, s oda mennek, ahol van egy pad, vagy olyan elemek, amit körbe tudnak ülni. Ezzel se lenne probléma, ha nem arra menne ki, hogy tönkretegyék azt, ami ott van. Éppen ezért a kivitelezéskor ezt a szempontot is figyelembe kell venniük.”

Várakozás, csillogás a szemekben

”

„Olyan is volt, hogy jöttek a szülők, pánkót sütöttek nekünk, mert játszótérrel csinálunk. Aztán általában jönnek a gyerekek minden nap, nézik, ahogy dolgozunk, és kérdezik, hogy mikor vehetik birtokba a játszótérrel.”

Péter János egyik állandó munkatársa a csíkszenttamási Bíró Antal, vagy ahogy ő emlegeti, Antika. Az eredetileg asztalosként dolgozó férfi mára már kitanulta a játszótér elemei összerakásának és felépítésének csínját-bínját. János úgy véli, szerencsésük volt, hogy egymásra találtak három évvel ezelőtt, hisz jól tudnak együtt dolgozni, Antal pedig sok mindenhez ért. „A legjobb kicsi falvakban dolgozni. Olyan is volt, hogy jöttek a szülők, pánkót sütöttek nekünk, mert játszótérrel csinálunk. Aztán általában jönnek a gyerekek minden nap, nézik, ahogy dolgozunk, és kérdezik, hogy mikor vehetik birtokba a játszótérrel. Jó érzés látni a várakozást, a csillogást a szemükben. Sok éven át irodában dolgoztam, most minden nap máshol vagyok, sok jó emberrel találkozom. Az a felfogásom, hogy az élet ad feladatokat, amire a megoldást meg kell találni. Tudjam, hogy ez van, ezt akarom belőle, s meg kell oldani. Ha eszed magad, s idegeskedsz, nem jutsz semmire” – zárta a beszélgetést János, majd autójával újabb helyszínek felé indult, amelyekre játszótérrel álmodott a gyermekek örömeire.

Péter János és Bíró Antal munkái örömet szereznek a gyerekeknek

PÉTER BEÁTA